

Ročník I

LOVINOBAŇA-UDERINÁ

Obecné noviny

Október 2007

Číslo 3

Cena 0 Sk

Jarmok 2007

Vážení spoluobčania, chcel by som sa k Vám prihovoriť ako predseda kultúrnej komisie a zároveň Vám poďakovať, že ste tak v hojnom počte spolu s nami strávili peknú, jarmočnú, kultúrnu ale aj slnečnú sobotu. V budúcnosti sa budeme snažiť pokračovať v podobných kultúrnych aktivitách.

Touto cestou by som chcel poďakovať súkromným podnikateľom p. Odzganovi - pohostinstvo Quatro, p. Mánikovi a p. Albertymu za sponzorské dary, ktoré nám pomohli finančne pripraviť pre Vás kultúrny program v podobe vystúpenia country skupiny LC BAND, rómskej skupiny Gipsy Demo a skupiny Yama, ktorá Vás zabávala až do bieleho rána. Ďalšie poďakovanie patrí p. Mgr. Kocúrovej, ktorá pripravila vystúpenie 2. A triedy Základnej školy v Lovinobani. V neposlednom rade chcem poďakovať poslancom, zamestnancom obecného úradu, pracovníkom zaradeným na aktivačné práce, p. starostovi Ing. Lenhardovi, ako i zástupcovi starostu Ing. Palečkoví, ktorý sa podieľal na organizácii tohto podujatia a počas tanečnej zábavy viedol bufet.

Zároveň touto cestou Vás pozývame na Silvestrovkú zábavu konanú dňa 31.12.2007. Hrať a spievať Vám bude skupina Yama. Tešíme sa, že spolu s Vami privítame nový rok 2008. Bližšie informácie sa dozviete včas cestou obecného rozhlasu.

Ján Uhrin, predseda kultúrnej komisie

Oznam obecného úradu

Vzhľadom nato, že začiatkom októbra p. Urbašíková ekonómka obecného úradu oznámila, že v mesiaci november odchádza do dôchodku z dôvodu potreby starať sa o svoju matku a vzhľadom na krátkosť času na prevzatie tak dôležitej funkcie a oboznámenie sa so špecifikami v podmienkach obce Lovinobaňa, po konzultáciách s JUDr. Gombalom právnikom Obvodného úradu Lučenec, ktorý konštatoval že v zmysle zákonov nie je na predmetnú funkciu potrebné uskutočniť výberové konanie, rozhodol som, z pozície štatutára obce Lovinobaňa, o prijatí do zamestnaneckého pomeru Ing. Terézie Ondrisovej na pozíciu ekonómky obecného úradu, ktorá je absolventka vysokej školy economickej so zameraním financie a podnikové účtovníctvo.

Ing. Marian Lenhard, starosta obce

Obec Lovinobaňa Vám prináša toto mimoriadne vydanie obecných novín ako reakciu na tému, ktorá v súčasnosti rezonuje medzi občanmi:

PREDÁŤ ALEBO NEPREDÁŤ FUTBALOVÝ ŠTADIÓN?

Prinášame Vám názory občanov, ktorí sa rozhodli verejne vyjadriť k danej téme. Články sú nekrátené a žiadnym spôsobom neupravované.

Ako to vidím ja

V poslednom čase hýbe dianím v našej obci Lovinobaňa – Uderiná diskusia ohľadne budúceho „osudu“ futbalového štadióna. Diskusie sa vedú v rôznych rovinách – „poslanci chcú predat' futbalový štadión, prevádzka štadióna zaťažuje rozpočet obce, futbalisti nehrajú súťaž, bude sa stavať nový štadión, ihrisko ostane zachované len pribudne okolo neho dráha pre motokáry, ponúkaná cena je nízka...“ Chronologicky ozrejším kde pramena korene týchto diskusií.

V zime tohto roku sme sa na rade obecného zastupiteľstva (zloženie: Ing. Marián Lenhard – starosta; Ing. Ján Palečka – zástupca starostu, poslanec; Mgr. Ľubomír Kováčik – poslanec; PhDr. Pavel Mičianik, M.A. – poslanec; Ján Uhrin – poslanec) dotkli témy futbalového štadióna. Odznela informácia, že pán Ondrej Szilagyí (majiteľ predajne FIAT) mal v minulosti záujem o odkúpenie futbalového štadióna. **Vyjadril som nesúhlasný postoj k predaju štadióna.** Poslanec Mgr. Ľubomír Kováčik uviedol, že spolu s Ing. Markotánom, členom stavebnej komisie, sa budú rozprávať s pánom Ondrejom Szilagyim. Tu by som chcel podotknúť, že nikto nedostal poverenie od obecného zastupiteľstva na rokovanie o možnostiach a podmienkach predaja futbalového štadióna.

Na jar prebiehala na rade obecného zastupiteľstva v súvislosti s vypracovaním Programu hospodárskeho a sociálneho rozvoja obce Lovinobaňa – Uderiná diskusia o investičných prioritách na nasledujúcich 5 rokov. Mgr. Kováčik navrhol doplniť medzi priority výstavbu nového futbalového štadióna v Lovinke, resp. vybudovanie multifunkčného ihriska, na ktoré bude možnosť získať dotáciu z Úradu vlády SR vo výške 1 mil. Sk a obec by spolufinancovala výstavbu čiastkou 500.000 Sk. Ihrisko by sa podľa jeho názoru malo vybudovať v strede obce na časti pozemku pána Milana Albertiho, ktorú by obec od neho odkúpila.

Dňa 31. júla 2007 bol na obecný úrad doručený „Návrh na odkúpenie futbalového štadiónu aj s príslušenstvom“. Pán Ondrej Szilagyí ponúka za pozemok o výmere 23556 m² spolu s budovou tribúny 700.000 Sk /slovom sedemtisíc slovenských korún/ (správne čítate – nechýba tam žiadna nula). Zaväzuje sa, že v prípade odkúpenia umožní športovému klubu užívať športovú plochu za účelom dohrania futbalovej sezóny v rokoch 2007 a 2008.

PREČO NESÚHLASÍM S PREDAJOM FUTBALOVÉHO ŠTADIÓNA

Vrátim sa na úvod článku k jednotlivým okruhom diskusií, ktoré sa vedú v súvislosti s futbalovým štadiónom.

- „Poslanci chcú predat' futbalový štadión“ – **Ja osobne viem o jednom poslancovi, ktorý má eminentný záujem na predaji futbalového štadiónu** a viem o troch poslancoch, ktorí sú proti predaju futbalového štadióna (vrátane mňa). Budem rád, a budem sa usilovať o to, aby osobitným bodom najbližšieho zasadnutia obecného zastupiteľstva bola otázka nepredaja/predaja futbalového štadióna, kde sa budete môcť vyobčania vyjadriť aký je váš názor na predaj štadiónu. Touto cestou Vás pozývam na zasadnutie obecného zastupiteľstva, o jeho termíne budete včas prostredníctvom vývesnej tabule a obecného rozhlasu informovaní.
- „Prevádzka štadióna zaťažuje rozpočet obce“ – Obec platí mesačné zálohové platby na elektrickú energiu vo výške 3.000 Sk (paušálna platba, svietenie, čerpadlo vody z potoka na zavlažovanie). Počas zimy sa elektromer dočasne odhlási aby sa usporili paušálne platby. Spotreba vody za rok činila 2.200 Sk. Upratovanie priestorov je zabezpečené pracovníčkou zaradenou na aktivačných prácach. V priebehu leta je trávnik zhruba raz týždenne kosený. **Prevádzkové náklady na chod štadióna nie sú vysoké.**
- „Futbalisti nehrajú súťaž“ – Je pravda, že od sezóny 2007/2008 prestalo seniorské mužstvo hrať súťažne ligu. Vieme aké sú podmienky pracovného uplatnenia v našom regióne. Mnohí odišli za prácou do zahraničia a platiť hráčov z okolitých obcí z rozpočtu obce Lovinobaňa nemá zmysel. Veľkým pozitívom je, že **straší žiaci súťažne reprezentujú obec Lovinobaňa – Uderiná** sa schádzajú vo veľkom počte (dňa 9. októbra keď som bol osobne prítomný na tréningu, sa ho zúčastnilo 22 žiakov). A musím uviesť, že dôstojne, v posledných zápasoch vysoko porazili Kokavu nad Rimavicou a Starú Halič.

Touto cestou sa chcem poďakovať pánovi Pavlovi Petkovi, ktorý ich trénuje a v podstate zabezpečuje celý chod klubu. Čiže nie je pravda, že Lovinobaňa nehrá súťažne futbal. To, že dnes nehrá obec seniorskú súťaž vôbec neznamena, že ani o 10 rokov ju nebude hrať, obzvlášť ak mladí žiaci prejavujú taký záujem o futbal. V prípade ak obec predá štadión, nedokáže zmluvne zaviazať nového majiteľa aby svoj majetok (pretože potom už celý trávnik, tribúna,... bude jeho) bezodplatne, kedykoľvek a na neobmedzenú dobu poskytoval pre účely futbalového klubu a aby na ploche trávniku nevybudoval niečo iné.

- „Bude sa stavať nový štadión“ – **Výstavba nového futbalového štadióna je nereálna.** Odhadujem, že len výkup pozemkov, geometrický plán, inžinierske siete – elektrika, kanalizácia, komunikácia, terénne úpravy musia v dnešnej dobe stáť okolo 2 miliónov slovenských korún a 2 roky intenzívnej práce. A to by ešte nič nebolo postavené, bude treba vybudovať trávnik, parkovisko, tribúnu, šatne, hygienické zariadenia,... Bude potrebné vybavovať po úradoch dotácie, a niekto sa nás opýta – vy ste v takej veľkej obci nemali predtým štadión? My len odpovieme – mali sme, ale sme ho predali za 700.000 Sk alebo milión a teraz potrebujeme na výstavbu nového 6 miliónov.
Multifunkčné ihrisko (malý futbal, basketbal, volejbal, nohejbal) nikdy nemôže byť adekvátna náhrada za futbalový štadión. To je ihrisko o rozmeroch porovnateľných s ihriskom za základnou školou. Jeho životnosť je 10 rokov. V prípade, že získame prostriedky na jeho výstavbu je podľa môjho názoru vhodné ho umiestniť za základnú školu, problémom bude zabezpečiť jeho ochranu ale aj to by sa dalo vyriešiť.
- „Ihrisko ostane zachované, len pribudne okolo neho dráha pre motokáry“ – **Ja sa pýtam, dokedy ostane ihrisko zachované k bezplatnému užívaniu a ako je možné niekoho k tomuto zaviazať?** Nový majiteľ môže štadión predsa o mesiac predat'. Ak ho nepredá ako zaviažeme jeho dedičov aby štadión a tribúnu poskytovali obci bezplatne na tréningy futbalistov, majstrovské zápasy, zápasy starších pánov aj v roku, napr. 2028? Podľa mňa to nie je možné. Uskutočnením motokárovej dráhy by sa v celom okolí zvýšila hlučnosť, ktorou sú už aj tak dosť zaťažení najmä obyvatelia bývajúci pozdĺž hlavnej komunikácie Zvolen-Lučenec.
- „Ponúkaná cena je nízka“ – To je naozaj pravda. Pán súkromný podnikateľ Ondrej Szilágyi ponúka za pozemok futbalového štadióna o výmere 23556 m² (cca viac než 2 hektáre) a prislúchajúcu budovu 700.000 Sk. Ako vyštudovaný ekonóm – finančník som si ako prvé hodil do kalkulačky pomer ceny a metrov štvorcových, vyšla mi čiastka 29,70 Sk za meter štvorcový bez započítania hodnoty budovy tribúny. Výstavba samotného trávnikára je dlhodobá a nákladná záležitosť a v žiadnom prípade ho nie je možné porovnávať s obyčajnou lúkou alebo záhradou. Areál futbalového štadióna zahŕňa trávnik, tribúnu, tenisový kurt, neudržiavané volejbalové ihrisko a pomocné škvárové ihrisko. To všetko samozrejme v blízkosti hlavnej cesty a železničnej trate. Za 700.000 Sk je v dnešnej dobe problém kúpiť starý 30-ročný trojizbový panelový byt v priemernej lokalite v Lučenci. Areál štadióna o výmere 2,3 hektára s vybudovaným trávnikom, tenisovým ihriskom a tribúnou so šatňami a ďalšími priestormi nie je predsa možné cenovo porovnávať so starým bytom v Lučenci. **Cena 700.000 Sk za areál štadióna spolu s budovou tribúny je smiešne nízka.**

Spolu s miestnou časťou Uderiná tvoríme dvojtisícovú obec. Dovolím si tvrdiť, že v prípade predaja futbalového štadióna by sme boli na Slovensku snáď jediná dvojtisícová obec, ktorá nevlastní futbalový štadión, a ktorá zároveň nemá vybudovaný dom smútku. To sú stavby, ktoré dnes už má vo vlastníctve pomaly každá obec s viac ako 800 obyvateľmi. **Za to, že nemáme vybudovaný dom smútku súčasné vedenie obce nemôže, to že predáme futbalový štadión, to však už bude len naša hanba.**

Z pohľadu občana sa mi natíska jedna otázka: „To už v našej obci nie sú iné problémy keď si poslanci vybijajú energiu a čas na diskusii či predat' alebo nepredat' futbalový štadión?“ Ani ja tomu nerozumiem, prečo tu existuje snaha za každú cenu presviedčať ľudí o tom prečo treba predat' futbalový štadión. **Otázka predaja štadióna, nie otázkou dňa, pretože za takú smiešne nízku cenu ho hocikedy kúpi aj päť kupcov a obec nie je v takej zlej finančnej situácii aby musela narýchlo a pod cenu predávať futbalový štadión.** Občania určite viac ocenia snahu o rekonštrukciu a dobudovanie kanalizácie aby sa následne mohlo pristúpiť k oprave ciest a chodníkov. Je to neuveriteľné ale až na pleciah súčasného starostu a obecného zastupiteľstva ostala úloha vysporiadať pozemky pod čističkou odpadových vôd, aby bolo vôbec možné žiadať o finančné dotácie na rekonštrukciu čističky odpadových vôd. Čistička už stojí 20 rokov ale pozemky stále nie sú majetkovo vysporiadané. Takže aj takého úlohy stoja pred obcou Lovinobaňa – Uderiná.

Ing. Ján Palečka, zástupca starostu obce

Pozrime sa na veci otvorenými očami a povedzme si pravdu

Týmto by som chcel reagovať na nepodložené a klamlivé informácie ktoré sa šíria po obci o odpredaji štadióna a zrušenia futbalu. Zároveň to treba uviesť na správnu mieru a informovať Vás objektívne. V minulých novinách som spomenul, že sme vyliečili dom služieb a máme recept aj na šport v obci. Keď je však recept neznamená to že dôjde aj k vyliečeniu pacienta. Náš štadión by potreboval liečbu v podobe rekonštrukcii priestorov, oplotení a celkovom skrášlení, vybudovaní menšej energetickej náročnosti.

Hľadali sme teda možnosti a tieto sú ešte stále v jednaní a preto je ťažko sa vyjadrovať ku konečným návrhom. Ale jedna z možností je aj predaj štadióna. Samozrejme za podmienok zachovania futbalu na tomto štadióne a rozvoja iných športových aktivít. Zachovanie športu a využívanie štadióna pre obec je základnou podmienkou pri možnom predaji štadióna. Jednalo sa o viacerých možnostiach a najpriechodnejšia a pre obecnajvýhodnejšia je táto o predaji štadióna. Nič však nie je rozhodnuté a o zámeroch by sme Vás boli včas informovali. Tu však niekto vytrhol slová z jednaní z kontextu, pridal pár poloprávď a zopár úplných klamstiev a neuviedol žiadne výhody z toho plynúce. Preto sa posnažím to uviesť na správnu mieru. Tu by sa nielen predávalo, ale za získané peniaze, ktoré by boli účelovo viazané by sa hospodárne nakupovalo a budovalo. Získané peniaze by boli účelne použité na rozvoj športu a štadión by slúžil svojmu účelu. Taktiež futbalisti by mali kde hrať, v krajšom prostredí, opravenom, zrekonštruovanom štadióne s opraveným oplotením. Taktiež dane získané za pozemok ihriska a prilahlých budov, ktorých bude podľa zámeru investora ešte viac, ale moderných, opravených a nových, teda aj viac získaných peňazí na daniach a tieto by všetky mohli ísť na rozvoj športu. Tu by sa pýtalo aby obecný úrad vyčíslil, koľko stáli energie a údržba štadióna, čo sú desiatky tisíc korún, ktoré by už obec nemusela znášať a boli by použiteľné pre šport a taktiež by bolo vyčíslit prílev peňazí na daniach, čo by tiež bola nezanedbateľná čiastka.

Teraz Vás oboznámim čo by sme chceli zo získaných peňazí vybudovať, avšak pripomínam, že futbal by sa ďalej hral. Zo získaných prostriedkov by sme vybudovali multifunkčné ihrisko s umelou trávou a osvetlením, kde by sa dal hrať futbal, volejbal, tenis, nohejbal, basketbal a hádzaná, posilovňu, podotýkam kvalitnú a investor má záujem vytvorenia motošportu, ktorý by iste tiež oslovil nemálo ľudí v obci. Popri tom je ešte návrh na určité projekty, ktoré ale nie sú dotiahnuté, ale o ktorých sa jedná, napr. detské ihrisko ako v obci Divín. Investor má záujem o vybudovanie aj dopravného ihriska pre výučbu školákov dopravnej výchovy. Takéto dopravné ihrisko už existuje v meste Lučenec, kde chodia deti na dopravnú výchovu priamo zo škôl. No vybudoval ho tiež súkromný investor. Boli by sme asi priekopníkmi medzi obcami ak by sme mali dopravné ihrisko.

Ak by toto všetko vyšlo mali by sme kde chodiť na futbal, ktorý by sa hral na peknom zrenovovanom štadióne, mali by sme motošport, iste by sa našli záujemcovia ktorí by si radi pozreli preteky, mali by sme kde hrať v dobrých podmienkach futbal, volejbal, basketbal, hádzanú, nohejbal, tenis, hokej a kto by mal záujem tak by mohol ísť do posilovne. A teraz rekapitulácia. Doteraz je štadión v obci na športovanie pre desiatky ľudí z obce, čo by zostalo a vytvorili by sme podmienky pre stovky, možno aj pre všetkých ľudí, lebo neviem, čo by ešte bolo treba pre ľudí v obci na športovanie vytvoriť. Na záver, toto všetko by obec nestálo ani korunu a teda by sa mohli realizovať aj iné aktivity, teda toto by nemusela byť prioritou, ani „top ten“ úloha. Alebo sa môžeme iba nečinne prizerať, ako nám chýtra posledná bašta športu v obci.

Bez zapojenia súkromného kapitálu však pravdepodobne nebude možné vybudovať ani to multifunkčné ihrisko, nakoľko obec tú požadovanú spoluúčasť na multifunkčnom ihrisku vo výške 500.000.- Sk nebude v blízkej ani vzdialenejšej dobe mať, nakoľko ešte platí dlhy vo výške tretiny svojho rozpočtu. Taktiež nebudú peniaze na vybudovanie kvalitnej posilovne. Neverím však, že sa v blízkej dobe nájdú nejaké financie na rekonštrukciu ihriska, nehovoriac o jeho oplotení, aby nedošlo k jeho totálnej devastácii.

Nech nám niekto zagarantuje, že budeme mať 500.000.- Sk na multifunkčné ihrisko, ďalšie peniaze na posilovňu a že sa zrekonštruuje areál ihriska, na kultúrne športový stánok, tak nebudeme ani uvažovať o predaji štadióna. Avšak aj vtedy by to stálo na zváženie, lebo ak by na štadióne zostal šport zachovaný mohli by sa získané peniaze použiť na ďalší rozvoj obce. (napr. dom smútku, dom dôchodcov a podobne.)

My však nemáme len plány, my sa snažíme ich aj realizovať. Najskôr vyjadrim čo sme veľmi chceli a nie že sa nám to nepodarilo, ale nebolo to podporené. Žiadali sme 10.000.- Sk, že vybudujeme novú zástavku autobusu a dve lavičky a to s aktivačnými pracovníkmi, ktorí by pokračovali vo výstavbe lavičiek ďalej. Pamätám sa na dobu, keď som brigádoval na dome služieb od tehál, čo sme ukladali kým ešte nič nebolo až po natieranie zárubní a betónovanie schodov, ktoré sme teraz opravovali. Všade tam som mal ruky a pripojím ich k dielu aj teraz. Toto však našlo malú podporu a peniaze sa v rozpočte nenašli.

Keďže nám to nevyšlo robíme miliónové projekty bez finančného zaťaženia obce. Vybavili sme COOP Jednota, na čo sme od obce nedostali ani korunu a priniesli sme investíciu viac ako jedného milióna korún. Tiež to bolo jednaniami. Pôvodne mala obec financovať celú rekonštrukciu z vlastných prostriedkov. Zafinancovali to však

oni a dohodlo sa, že sa to bude kompenzovať z nájmu, bez žiadnych úrokov. Taktiež pôvodný návrh nájmu sa podarilo značne zvýšiť. Obec by si musela brať na financovanie úprav úver, nakoľko prostriedky na to neboli. Uvedené sa podarilo iba našej obci a to rokovaniami starostu obce a členov stavebnej komisie, nakoľko v iných obciach im priestory na podnikanie automaticky pripraví obec. Tomuto boli prístupní aj z dôvodu, že zistili že naša obec má slabú aj štruktúru predajní na počet obyvateľov a to sme si mysleli, že aspoň toto nie je na takej zlej úrovni. Taktiež tento projekt rozvoja športu by nestál obec ani korunu, preinvestovali by sa miliónové sumy a vytvorili by sa značné hodnoty.

Avšak nezanevreli sme ani na malé projekty. Z našej aktivity sa opravilo schodište do domu služieb, čo ocenili aj zástupcovia JEDNOTY, vyjadrili sa, že investovali správne. Vyčistil sa „Pliešovský járok“. Stavíme detské ihrisko, stavia ho Vladimír Mánik člen stavebnej komisie a ostatní členovia mu pri tom pomáhajú, ktoré je vytýčené a nový pracovník na obecnom úrade Jaroslav Kocúr bol doviezť šmýkačku, ktorú zabezpečila stavebná komisia.

Možno je tých zmien na Vás za rok veľa, neboli ste na to zvyknutí, ale zámer je jasný, vyberte si Vy, či podporíte rozvoj, alebo stagnáciu, chátranie a nezaujem. Mal by sa tu rozvinúť trochu rušnejší spoločenský a športový život, na ktorý by ste mohli zobrať aj známych, návštevu alebo ísť sami či už sa zabaviť, alebo zašportovať, alebo to zostane tak ako je, že sa radšej nevytiahneme z domov a bytov, lebo nie je kde ísť.

Vytvorením športovísk a ich priblížením k ľuďom, stiahneme mládež a všetkých z pohostinstiev a z domov od počítačov, preto tomu venujeme pozornosť. Verím, že keď budeme mať krásny štadión rozbehne sa aj šport a hlavne futbal v obci a nadviažeme na úspechy v minulosti, keď som bol hrdý, že som zbieral lopty za bránkou nášho brankára a nosil mu ich, čo však asi nemá tieto slávne časy kto našim mladým futbalistom pripomenúť. Ja si na ne pamätám a skúsme ich znovu oživiť. Preto voľme prebudenie a rozvoj pred stagnáciou a nič nerobením.

Taktiež som mal zmiešané pocity pri prvom pomyslení na predaj, ale keď som si zrátal, čo by sme mohli získať nemohol som tomu nevenovať pozornosť. Preto som volil aj túto možnosť novín aby sa Vám to vysvetlilo, lebo niekto povedal „A“ a nepovedal „B“. Prinášam znovu obrázok ihriska, ktoré chceme vybudovať, posilovníu s novými kvalitnými strojmi si viete predstaviť a choďte sa pozrieť ako vypadá štadión a pouvažujte, či to nestojí za úvahu a či treba hneď rezolútne povedať nie.

Všetko toto je však v jednaní a bojím sa aby dezinformácie pustené medzi ľudí nezmarili úplne tieto zámery, prípadne neodradili investora, ktorý chce investovať šesťcifernú sumu do rozvoja športu a ďalšiu do budovania nových priestorov v okolí štadióna a renováciu štadióna. Ešte sa zastavím pri cene, aj keď vzhľadom na to čo sa vybuduje stráca táto svoju prioritu, aj keď sa budeme snažiť vyjednať čo najvyššiu. Tu však nejde o predaj s tým, že obec so štadiónom končí, trávnatá plocha zostane plne zachovaná, pod vecným bremenom a futbal obec bude na štadióne naďalej hrať a teda jednanie musia byť v duchu týchto podmienok. Tu nejde o predaj štadióna, ale o komplexné riešenie športu v obci.

Ak tieto aktivity sa nám nepodarí presadiť a podarí sa presadiť tým, čo Vám nepovedali to B čo chceme budovať nielen predávať a šport v obci sa nebude riešiť, nechá sa takto živiť, nakoľko za skoro rok pôsobenia sme k jeho riešeniu pristúpili iba my, budeme mať menej starostí a budeme mať viac času venovať sa aktivitám okolo domu dôchodcov. Avšak od aktivity, budovania a rozvoja obce nás nik neodradí.

Mgr. Ľubomír Kováčik, predseda stavebnej komisie

Plán ihriska, ktoré chceme vybudovať pre rozvoj športu:

Kauza: Futbalový štadión

V našej obci sa v poslednej dobe živo diskutuje o téme, ktorou je lovinobanský futbalový štadión. To, že sa medzi občanmi živo diskutuje **je dobre**. Znamená to, že nezájmem občanov o veci verejné a celková letargia konštatovaná aj zostavovateľom *Programu pre hospodársky a sociálny rozvoj obce Lovinobaňa a Uderiná* aspoň dočasne pominuli. Ľudia sa konečne zaujímajú o to, čo sa okolo nich deje. Niekomu to ale nevyhovuje...

O čo vlastne ide? Pred niekoľkými mesiacmi padol na rokovaní obecnej rady pozoruhodný návrh. Poslanec Mgr. Ľubomír Kováčik navrhol vybudovať v Lovinke „nový futbalový štadión“. Na otázku, kde na to vezme obec peniaze pohotovo odpovedal, že predáme starý futbalový štadión. Bolo to ako blesk z jasného neba! Pri ďalšej diskusii vyplynulo, že pod pojmom „nový futbalový štadión“ sa skrýva polyfunkčné ihrisko, ktoré ani pri najlepšej vôli nemožno porovnávať so skutočným futbalovým štadiónom. Predkladateľ tohto pozoruhodného návrhu predostrel aj **svoje dôvody** k predaju futbalového štadiónu: **futbal** v Lovinobani **už neexistuje**, a preto je štadión nevyužitý a nepotrebný, na jeho rekonštrukciu by bolo treba veľa finančných prostriedkov (údajne až 1 000 000 Sk), jeho prevádzkovanie je neekonomické a nákladné, obec potrebuje menšie ihrisko s čím údajne súhlasia aj športovci. Tieto návrhy predkladal aj na ďalšom rokovaní obecnej rady. Šokujúca bola ale informácia, že na obecnom úrade je už aj ponuka na odkúpenie štadiónu! „Návrh na odkúpenie“ za 700 000 Sk podal 31. júla 2007 p. Szilágyi, ktorý podľa informácií Mgr. Kováčika chce futbalový štadión odkúpiť **za účelom zriadenia motokárskej dráhy**. Pán poslanec svoje návrhy prezentoval ako rozvoj športu i motošportu v obci, ako najlepší „recept na vyliečenie športu v obci“. O negatívnych stránkach takéhoto riešenia nepadlo ani slovo. Ďalšie nepríjemné „prekvapenie“ si pre nás poslanec Mgr. Kováčik prichystal na zasadnutí obecnej rady, ktoré sa konalo 27. septembra 2007. Navrhol, aby sa polyfunkčné ihrisko vybuďovalo **v centre obce!** Keď ostatní členovia obecnej rady poukázali na fakt, že obec už pozemky v centre nevládni, vyrukoval s návrhom odkúpiť od p. Albertiho potrebnú časť pozemku! **Obec** by podľa neho teda **mala po častiach kupovať od súkromného majiteľa späť pozemok**, o ktorý prišla v dobre známom súdnom spore! Navyše majiteľ pozemok oceňuje na 150 Sk za meter štvorcový (čo je asi trikrát viac ako zaň zaplatil). To je skutočne pozoruhodný „recept na vyliečenie športu v obci“!

Ako predseda *Komisie pre rozvoj obce Lovinobaňa a Uderiná* som sa od začiatku postavil proti týmto návrhom. Je predsa **nelogické**, aby sa **predal futbalový štadión a potom** sa v obci **budoval nový** náhradný štadión, ktorý sa mu navyše svojimi parametrami vôbec nevyrovná! Navyše obec je zadlžená, takže vykúpenie súkromných pozemkov si dovoliť nemôže! Iba ak by sa predal futbalový štadión... Je **však veľmi ľahké niečo predat**, ale je **ťažké niečo vybudovať**. Lovinobaňa má futbalový štadión, v okolí ktorého sú dve ďalšie ihriská i strelnica. Preto **je potrebné hľadať zdroje a investovať do rekonštrukcie** existujúceho športového areálu. O prípadnom predaji štadiónu sa navyše **musí viesť široká diskusia so všetkými poslancami i občanmi**. Toto zásadné stanovisko som prezentoval hneď ako odzneli návrhy pána poslancu Mgr. Kováčika. **Jeho stanovisko však bolo odlišné. Nikomu nič nehovoriť, ale všetko najprv pripraviť!** Čo si pod tým predstavoval som zistil, keď som preštudoval *Program pre hospodársky a sociálny rozvoj obce Lovinobaňa a Uderiná*. Do tohto kľúčového dokumentu sa medzi projekty uvedené v prioritě č. 2 dostala aj aktivita „Vybudovanie nového futbalového štadiónu“! Oslovil som preto niektorých športovcov, aby som spoznal ich názor na celý problém.

Stretol som sa s **p. Peťkom**, ktorý trénuje mladých futbalistov. Z jeho informácií vyplynulo:

- **Futbal v Lovinobani nezanikol**, ale žije. **Každý týždeň chodí na tréning 20 – 30 chlapcov**, ktorí chcú hrať aj v blízkej budúcnosti!
  - „Starí“ futbalisti síce nehrávajú súťažne, ale každý piatok sa na štadióne stretávajú a hrajú. Využívajú aj tamojšiu posilňovňu.
  - Existujúci štadión vytvára v Lovinobani také podmienky pre futbal, aké majú v okrese Lučenec len 2 – 3 obce.
  - Z hľadiska dostupnosti a bezpečnosti je štadión na dobrom mieste (blízko hlavnej cesty, no zároveň v bezpečnej vzdialenosti od nej).
  - Najnutnejšie opravy by nepresiahli 50 000 Sk. Za sumu 1 000 000 Sk by bolo možné nielen zrekonštruovať budovu tribúny, ale kompletne vymeniť celý trávnik!
  - **Náklady** na prevádzku štadiónu **boli skresané na tretinu** sumy z minulých rokov.
  - **Nový štadión sa v Lovinke vybudovať nedá, pretože je tam močiar, množstvo komárov, sú to súkromné pozemky a neexistujú tam inžinierske siete**. Náklady by niekoľkonásobne prevýšili náklady na rekonštrukciu existujúceho štadiónu!
  - Ihrisko v strede obce by bolo malé a v žiadnom prípade nemôže suplovať existujúci futbalový štadión!
  - Predaj štadiónu by znamenal definitívny zánik futbalu a stratu jednej z mála možností zmysluplného trávenia voľného času pre najmenej 20 lovinobanských detí!
2. októbra som sa bol presvedčiť ako to na štadióne vyzerá v čase tréningu. Bolo tam 23 chlapcov.

Okamžite som zvolal aj zasadnutie *Komisie pre rozvoj obce Lovinobaňa a Uderiná*, na ktorom som členov o všetkom informoval. Členovia komisie vyjadrili **rozhodný nesúhlas s úmyslom odpredať štadión**. Argumentovali okrem iného aj tým, že v obci by bol v prípade premenenia štadiónu na pretekársku dráhu **neúnosný hluk**, ktorý by postihol prinajmenšom polovicu obce. Navyše **podobné dráhy sa nebudujú vo vnútri**

obcí a miest! Členovia komisie nesúhlasili ani s postavením nového ihriska či už v Lovinke alebo na pozemku, ktorý je momentálne majetkom súkromnej osoby. Za sumu uvedenú v dokumente (2 000 000 Sk) je totiž možné krásne zrekonštruovať existujúci štadión. Lovinka na štadión nie je vhodná okrem uvedených dôvodov aj preto, lebo tak **by sa štadión len premiestnil** z jedného konca obce na druhý. V centre obce by členovia komisie i občania radšej videli parčík s detským ihriskom, reštauráciu, prípadne zdravotné stredisko. Poverili však svojho predsedu, aby presadil v dokumente niektoré zmeny, a aby sa o ňom v tejto podobe na obecnom zastupiteľstve nerokovalo. Aktivita „Vybudovanie nového futbalového štadiónu“ mala byť v dokumente zmenená na „**Rekonštrukcia futbalového štadiónu**“. Do dokumentu sa ale dostal len kompromisný názov „**Vybudovanie – rekonštrukcia futbalového štadiónu**“. Väčšina členov komisie tiež podporila návrh predsedu komisie rozbehnúť medzi občanmi petičnú akciu „**Za zachovanie futbalového štadiónu v správe obce a proti jeho predaju súkromným osobám**“. **Občania musia byť o tomto informovaní a musia dostať priestor vyjadriť svoj názor!** Poslanci obecného zastupiteľstva **sú povinní zaujímať sa o názory svojich voličov a rešpektovať ich!** Netreba si totiž **zamieňať rozpredaj obecného majetku s rozvojom obce!** Navyše Lovinobaňa by bola neslávnou raritou v okrese Lučenec a možno i v celoslovenskom meradle ako obec, ktorá si predá štadión, aby si za utržené peniaze postavila nový! Polyfunkčné ihrisko nie je zlá vec. Mohlo by vhodne doplniť existujúci futbalový štadión, ale určite ho **nemôže nahradiť!**

PhDr. Pavel Mičianik, M.A., poslanec

Milí mladí futbalisti obce Lovinobaňa

Týmto by sme chceli reagovať na anonymný leták, ktorý bol roznášaný do poštových schránok občanov obce.

Milí mladí futbalisti, chceme Vás ubezpečiť, že my „veľkí ujovia“ nechceme predáť „futbalový štadión“ za účelom vytvorenia motošportu a zrušenia futbalu. My niektorí „veľkí ujovia“ sme reprezentovali obec Lovinobaňa vo futbale cez žiacke, dorastenecké až po mužstvo dospelých asi 20 rokov na registrovanej úrovni a teraz vyvíjame ďalej športové aktivity na úrovni futbalových stretnutí tzv. starých pánov.

Dosť bolo parafrázovania. Samozrejme, že vieme, že tento leták nepísali žiadny mladí futbalisti obce ale nejaký „veľkí ujovia“, možno práve poslanci, ktorý ešte mesiac dozadu nevedeli, že v obci Lovinobaňa existuje futbalový štadión, prípadne ho videli len z hlavnej cesty vedúcej popri ňom, nikdy nerepresentovali obec v žiadnom športe, ani sa o to nepričinili a ani neboli na žiadnom futbalovom zápase v obci ako diváci.

Teraz naozaj len pravdu. Starosta obce Lovinobaňa Ing. M. Lenhard s niektorými členmi stavebnej komisie oslovil v mesiaci január 2007 p. Szilagyiho, majiteľa autosalónu Fiat s ponukou na prenájom alebo odpredaj futb. štadióna. Hlavná podmienka však bola **v súlade s plánom rozvoja obce zachovať tento areál na športové účely a zachovať trávnatú plochu pre futbal**. Za týmto účelom, sme sa stretli s p. Szilágyim ešte v mesiaci marec 2007 a potom priamo na obecnom úrade asi v mesiaci jún 2007. Následne p. Szilágyi vypracoval predbežnú ponuku. Jeho zámer je, vybudovanie okruhu na motošport, vybudovanie dopravného ihriska pre výučbu žiakov pravidlám cestnej premávky v súvislosti s ich absolvovaním autoškôl, vybudovať na parkovisku pred štadiónom múzeum veteránov, oplotiť hraciu trávnatú plochu pre futbal, oplotiť celý areál, opraviť budovu tribúny, ktorá len tak pre ilustráciu nie je zakreslená ani v katastrálnej mape, čiže neexistuje, skultúrniť celý komplex štadióna, zachovať súčasné tenisové ihrisko, umožniť využívanie trávinatej plochy pre futbalové zápasy a tréningy žiakov a v budúcnosti možno aj dorastencov a mužstva dospelých. Pripomínam, že tenisové ihrisko v areály štadióna sme vybudovali svojpomocne „my zlí veľkí ujovia, ktorí chceme zničiť šport v obci“. Na jeho výstavbe sa veľkou mierou podieľal súčasný poslanec Ing. Mánik a p. starosta obce Ing. Lenhard.

Za peniaze, ktoré dostane obec z predaja štadióna sa bude financovať výstavba ihriska s umelou trávou a osvetlením, ktoré umožňuje hranie futbalu, volejbalu, nohejbalu, basketbalu, hádzanej a tenisu. Ďalej posilovne s umiestnením kvalitného náradia, stacionárnych bicyklov, plochy pre nežné pohlavie na cvičenie aerobiku a prípadne solária. Je vybraté, už aj miesto a to v Dome služieb v bývalej miestnosti knižnice na poschodí. Čiže za inkasované peniaze z predaja sa bude budovať výlučne šport pre mladých futbalistov, mladých ľudí a všetkých ostatných občanov, ktorí pociťujú v tejto obci absolútnu absenciu kultúry. Prípadne po odsúhlasení poslancami by sme chceli vybudovať dve nové autobusové zastávky, nakoľko súčasná plechová existuje na Slovensku už asi len v našej obci, vybudovanie lavičiek v obci a pri detskom ihrisku, ktoré v dohľadnej dobe postaví nezištne p. Vladimír Mánik a členovia stavebnej komisie.

Za peniaze, ktoré budú ročne plynúť z dani z nehnuteľnosti od p. Szilagyiho za futb. štadión /celý areál má rozlohu 23.500m /chceme zabezpečiť kultúrne a dôstojné fungovanie žiackeho futbalu, t.j. na úrovni r. 2007 a nie 19. storočia. a iných športov o ktoré bude v obci záujem. Pripomínam však, že žiacky futbal nie je len záležitosť starostu obce, ale v prvom rade musí existovať výbor TJ, ktorí bude túto činnosť zastrešovať. Takže, ten kto písal leták o mladých futbalistoch, by sa mal zamyslieť nad podmienkami a organizáciou futbalu a priložiť ruku k dielu.

Zároveň som nepochopil alebo pochopil narážku na zásahy kukláčov v bytoch v Lovinobani. Pýtam sa pisateľa aký to má súvis s futbalovým štadiónom. Možno práve takto chce podporovať mladých futbalistov, tým že polícia im umožní predaj drog, tak budú podávať lepšie výkony.

O tejto téme, by sa dalo písať ešte veľa, ale toto sú úprimné a nezištné zámery Mgr. L. Kováčika ako poslanca, stavebnej komisie a verím, že aj p. starostu obce Ing. M. Lenharda. Vyzývam občanov obce aby podporili túto správnu vec a prišli otvorene vyjadriť svoje názory na najbližšie obecné zastupiteľstvo, ktorého termín bude zverejnený. A nedali sa manipulovať anonymnými letákmi, kde sú uvádzané len účelové polopравdy od ľudí, ktorí tejto obci ešte nikdy nepomohli a pravdepodobne sledujú len svoje egoistické ciele.

Ing. Miroslav Markotán

Môj pohľad

Máme v dedine veľký problém. Volá sa obecný majetok. Komu patrí a komu by mal patriť? Má to byť jeden vlastník alebo viac vlastníkov? A mal by vôbec niekomu patriť? Podozrenie budí aj vyslovenie vlastného názoru.

Ak by sa našiel vhodný vlastník, nie je isté, či by sme sa všetci svorne a jednohlasne dohodli. Ale to od nás ani nikto nechce. Nie je to potrebné, na rozhodovanie máme zvolených zástupcov.

Od malička si syn s kamarátmi kopali do lopty v záhrade. Postupne vyrástli a „prekopali“ sa až na dedinský štadión. Cesta je pomerne nevhodný plác na hranie a škola s ihriskami a telocvičňou je po vyučovaní pochopiteľne zavretá. Okrem potrebného výbehu majú aj spoločnú pešiu alebo cyklistickú prechádzku popri potoku. Idyla. Vlastne nie jediná. Deti mali radosť aj po vyasfaltovaní Hviezdoslavovej ulice, ktorá sa vtedy zmenila na jedno veľké cyklistické, korčuľarské a pozemno-hokejové ihrisko. Obyvatelia boli nadšení menej („...budem vyberať mýto!“).

Fakt sa nemajú kde hrať, nemajú si kde zakopať – okrem toho štadiónu. Veľké plány sú super a aj multifunkčné ihrisko v Obecných novinách číslo 2 je naozaj pekné (až na tú povinnosť obce prispieť k výstavbe pol miliónom a na vyčíslené chýbajúce milióny pre rekonštrukciu ZŠ, kanalizácie, vodojemu, čističky, atď.).

Deťom by v pohode stačila aj rovná vyasfaltovaná plocha (trebárs v plánovaných rozmeroch hádzanárskeho ihriska). Nepochybujem, že by samé našli multifunkčné využitie. Nádej žije - možno, že sa nájdú peniaze aj na rekonštrukciu ďalších ulíc...

Veci v našej dedine sa teda konečne hýbu (aj nehnuteľné): predáme areál, predáme pozemky, kúpime iné pozemky (alebo aj tie isté) a postavíme nové areály.

Pojem majetok obce zaviedol do praxe zákon SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. Vlastníctvo obcí vzniká, napr. prenesením vlastníckych práv štátu k majetku na obce. Vyplýva z princípu postupne zvyšovať nezávislosť miestnej samosprávy v hospodárskej oblasti. Vlastníctvo majetku je jednou z hlavných črt ekonomickej samostatnosti obcí. Pri nakladaní s majetkom obce sa môžu starosta a obecné zastupiteľstvo rozhodovať medzi niekoľkými možnosťami. Do úvahy samozrejme prichádza aj predaj majetku - za trhovú alebo netrhovú cenu. Majetok možno i prenajať za trhové alebo netrhové nájomné. Najprirodzenejšie je to, keď majetok užíva priamo obec. Za najhoršiu situáciu možno považovať, ak sa príjmy z predaja majetku použijú na krytie bežných prevádzkových nákladov obecného zastupiteľstva.

Komu teda patrí obecný majetok, kým je obecný? Všetkým? Kto a ako ho bude využívať? Všetci? Naivné. Dnes všetko musí mať jednoznačného vlastníka. **Vlastník** kúpi, sľúbi, zabezpečí, zveľadí, postaví, poskytne a....**uzavrie. Čo na tom, že nové aktivity zvýšia hlučnosť už v beztak hlukom preťaženej obci...** Čo na tom, že pozemky sú trebárs v strede dediny...

Mám návrh: predajme všetko! Zvyšok verejného priestranstva v strede obce, chodníky, cesty, čističku, starú školu ... aj obecný úrad. V rukách vlastníkov to predsa bude perfektne fungovať.

Miroslava Tkáčová